

РЕШЕНИЕ

№ 1565

гр. София, 14.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8363** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Б. Х. Х. Х., ЛНЧ: [ЕГН] – лично и като представител на малолетното ѝ дете Г. А. М. с ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение на председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Сочи, че изводът до който е достигнал решаващият орган, не е обоснован с конкретни факти, от които да се заключи намерение за възползване от закрилата на страната и действително получаване на такава закрила, както и установяване там. Счита изводът на административния орган, че доброволно са се завърнали и установили в С. за неправилен, доколкото липсва доказване на установяване на територията на С.. Твърди се, че са пребивавали на територията на държавата им на произход по принуда. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът - председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

С решение № 12595 от 21.08.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет на Б. Х. Х. Х. и детето и Г. А. М. е предоставен хуманитарен статут.

В Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС) е получено писмо с

вх. № КП-04-941/11.02.2025 г. от Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГДГП) към Министерството на вътрешни работи (МВР), с което информира за четирима граждани на И. и двама граждани на С. с предоставена международна закрила, които са пристигнали на територията на Република България от И.. Според данните, отразени в писмото, ГДГП разполага с информация, че чуждите граждани са се завръщали в страните си на произход през периода 2023 - 2025 г. и отправят молба за съдействие за отнемане на предоставената им международна закрила.

С писмо Б. Х. Х. Х. и детето й Г. А. М. са уведомени за образуването производство по отнемане на предоставения им хуманитарен статут, на адреса за кореспонденция. В писмото сирийската гражданка е уведомена за датата и мястото, на които следва да се яви за провеждане на интервю съгласно чл. 78, ал.2 от ЗУБ. Съобразно чл. 78, ал. 3 от ЗУБ чуждата гражданка също така е уведомена, че при невъзможност лично да присъства на насроченото интервю може да изпрати писмено възражение в 14-дневен срок от получаване на съобщението. Чуждата гражданка го е получила, но не се е явила на интервю и е създаден констативен протокол. Изпратено е ново съобщение на 27.03.2025 г., с което е уведомена за датата и мястото на които следва да се яви за провеждане на интервю, съгласно чл. 78, ал. 2 от ЗУБ. Проведено е интервю на 30.04.2025 г. в РПЦ - С. по искане на чуждата гражданка да бъде проведено там.

На 30.04.2025 г. с Б. Х. Х. Х. е проведено интервю, обективизирано в протокол, видно от който е отразено, че той е уведомен, че в ДАБ при МС е образувано производство по отнемане на „предоставената международна закрила“, поради постъпила нова информация от съществено значение за личното положение и/или относно държавата по произход.

Съгласно писмо с вх. № 9 КП - 04 - 3241/ 15.05.2025 г. на ДАБ-МС, Б. Х. Х. Х. и детето й Г. А. М. са напуснали пределите на Република България на 16.11.2023 г., след която дата чужденката и детето са се завърнали на 24.01.2025 г.

Въз основа на събраните доказателства и обяснения, дадени от чуждата гражданка по време на интервюто, проведено на 30.04.2025г., е видно, че тя и синът и са пребивавали продължително време в трети държави, включително и в страната на произход - С. арабска република. От сирийските им паспорти се установява, че на 27 март 2023 г. те са влезли в Л. през граничния пункт Ал А., а още на следващия ден - 28 март са отпътували от международното летище Р. Ал Х.. На 17 ноември 2023 г. е отбелязано тяхно влизане в И., Регион К., пре международното летище в Е.. След това на 19 юни 2024 г. отново са преминали от И. към Л., като на следващия ден - 20 юни, напускат Л. отново през пункт Ал А.. Последното им влизане в Л. е на 23 януари 2025 г., а напускането - на 24 януари, през летище Р. А..

Въз основа на горното, ответникът по оспорването издал оспореното решение № 3851/ 07.07.2025г. на председателя на ДАБ към МС, на основание чл.78, ал.5, във връзка с чл.17, ал.1, т.2 от ЗУБ и отнел предоставения с решение № 12595/21.08.2023 година на председател на ДАБ към МС хуманитарен статут на Б. Х. Х. Х. - лично и като представител на малолетното си дете Г. А. М..

Като мотиви председателят на ДАБ към МС е посочил, че чуждата гражданка след напускането на България се е върнала в С. - в селото Т., където е престояла приблизително осем месеца. Макар да твърди, че се е укривала, фактът, че се е завърнала доброволно, че е останала толкова дълъг период от време, както и че е била придружена от непълнолетния си син, потвърждават наличието на основания за прекратяване на предоставения статут. С тези си действия тя е показала, че вече не се страхува от преследване и че се е възползвала от закрилата на държавата, чийто гражданин е. Изключително съществено доказателство е наличието на изходна виза от С. Арабска Република в паспорта на сина на чуждата гражданка, валидна за едно влизане, с дата 15.02.2025 г. Това

удостоверява, че детето е пребивавало в С. и е напуснало страната с разрешение на сирийските власти, което недвусмислено показва, че семейството е потърсило и ползвало защитата на страната си по произход.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта, срещу подлежащ на оспорване акт, , от лице, имащо правен интерес от оспорването поради което е процесуално допустима.

По основателността ѝ.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно 78, ал. 5 от Закона за убежището, а именно – председателят на ДАБ, в рамките на предоставените му правомощия.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 59 АПК реквизити. Той е и подробно мотивиран.

В разглеждания случай е налице основание по смисъла на чл.17, ал.1, т.2 ЗУБ (Изм. - ДВ, бр. 31 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 г.) (1) Предоставена международна закрила се прекратява, когато чужденецът:.....

2. доброволно се възползва от закрилата на държавата си по произход;

В конкретния случай се установява пребиваване в страната по произход, за посочения по-горе период. До този извод се стига предвид издадената изходна виза от С. Арабска Република в паспорта на сина на чуждата гражданка, валидна за едно влизане, с дата 15.02.2025 г.

Споделя становището на административния органът, че от този факт следва да се направи извод, че детето е пребивавало в С. и е напуснало страната с разрешение на сирийските власти и оттам – че семейството е потърсило и ползвало защитата на страната си по произход.

Непроверимо е твърдението, че през всичките осем месеца са живеели в условията на своеобразен домашен арест в къща в [населено място]. Това следва да се съпостави с останалите факти, а именно – доброволно и безпрепятствено пристигане в страната по произход, както и сравнително дългият период, в който са престояли там /8 м./.

Именно легалното посещение, престой и свободното напускане на държавата по произход, за която при получаване на хуманитарен статут се е смятало, че е опасна за сирийската гражданка, дава основание да се смята, че страхът от посегателства на основание самото и присъствие в страна, вече не е актуален за нея, въпреки твърденията ѝ за обратното. Не без значение е и продължителността на периода, през който тя е бил извън сигурната държава, в която му е предоставен хуманитарният статут (Република България): твърди, че престоят и в С. е бил около 8 месеца, а преди това е била и 6-7 месеца в Иракски К., при болната си сестра. Доброволно, ясно и конкретно жалбоподателят по време на интервюто е предоставил устна информация, относими към правния му статус, като не е споделила да се е чувствала ограничавана или застрашена от преследване или да е заплашвана от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Извършените от нея съзнателни действия по завръщане в страната и по произход не съответстват на профила на лице, което изпитва опасения от тежки посегателства при това завръщане.

Същевременно, ноторно известно на съда е, че обстановката в С. е започнало да се подобрява. В този смисъл и и заявеното от самата жалбоподателка, че след посочения 8 м. период и след падането на Б. А. от власт „пътищата се отворили“, т.е. налице е била възможност за свободно придвижване.

Ноторно извостнво на съда е, че на 27 ноември ислямистката групировка Х. Т. ал Ш., чийто контрол е бил ограничен до част от провинция А. /Х./ и И., започнал офанзива в С. С., в резултат на което падат едноименният [населено място], [населено място], [населено място], а на 8 декември навлизат в Д.; в същия ден Б. А. напуска С..

Ноторно известно на съда е, че хуманитарната ситуация в С. непрекъснато се подобрява, както и че е налице завръщане на много бежанци в С..

На 19.12.2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери пред Съвета за сигурност, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. "Всички общности трябва да бъдат напълно интегрирани в новата С.", казва г-н Г.. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци", допълва г-н П..

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН се посочва, че считано от 08.12.2024 г., към 27 март 2025 г., 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С., и общият брой на завърналите се сирийци от началото на 2024 г. е 732 700 души. Същевременно от 27.11.2024 г. насам около 926 000 вътрешно разселени лица са се завърнали в районите си по произход.

По данни на вицепрезидента на Република Т., след събитията на 8 декември 2024 г. 145 639 сирийци са се върнали доброволно от Т. в С.. ВКБООН поддържа ежедневно присъствие на гранично - пропускателните пунктове в цяла С., като наблюдава тенденциите за връщане и предоставя информация, вода и достъп до интернет. Три големи пункта са затворени, поради големите щети, които са им нанесени. Комисариатът продължава да предоставя помощ чрез своите обществени центрове. Към 03.04.2025 г. ВКБООН изчислява, че от 8 декември 2024 г. насам около 372 550 сирийци са се върнали обратно в С.. Новото временно правителство поставя акцент върху възстановяването на държавата, като основните приоритети включват борба с корупцията, съживяване на институциите, укрепване на икономиката и привличане на сирийски професионалисти.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Х. Х. Х., ЛНЧ: [ЕГН] – лично и като представител на малолетното си дете Г. А. М. с ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 3851/ 07.07.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.